

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6739

гр. София, 19.02.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в
закрито заседание на 19.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

като разгледа дело номер **10055** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 176а, ал. 1, предл. първо от Административния
процесуален кодекс (АПК).

С Молба от 28.01.2026 г. депозирана в срока за обжалване на постановеното Решение № 1337 от 12.01.2026 г. по адм. дело 10055/2025 г. по описа на Административен съд – София – град, Първо отделение, 26 състав, пълномощникът на жалбоподателката З. Х. И., гражданин на С. арабска република, [дата на раждане] в [населено място] – адв.Т. Л., САК е направил искане за допълване на Решението № 1337 от 12.01.2026 г. в частта относно направените разноси, съобразно представения списък по чл. 80 от ГПК и приложените към него доказателства.

Препис от молбата е връчен на 04.02.2026 г. на процесуалния представител на ответника – главен специалист, магистър по право в отдел «Национален визов център», дирекция «К. отношения» при Министерство на външните работи И. А. (л. 57). В срока по чл. 176а, ал. 2 от АПК не е постъпил отговор.

Настоящият съдебен състав на Административен съд – София – град, въз основа на приложените към делото доказателства прие за установено от фактическа и правна страна:

Искането е процесуално допустимо – подадено е в срока за обжалване на постановеното решение по адм. дело 10055/2025 г. по описа на Административен съд – София – град (съобщението за изготвеното решение е връчено на пълномощника на жалбоподателката на 15.01.2026 г. – л. 97, а молбата е заведена на 28.01.2026 г.) от надлежно упълномощен процесуален представител (л. 21 – л. 22 и л. 81 – л. 86) срещу подлежащ на изменение и допълнение, съгласно чл. 176а, ал. 1 от АПК, съдебен акт.

Разгледано по същество – искането е **ОСНОВАТЕЛНО**.

Производството по административно дело 10055/2025 г. по описа на Административен съд – София - град е образувано по жалба на З. Х. И., депозирана чрез пълномощник – адв. Т. Т. Л., САК против Отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република България, виза вид «D», издаден от Втори секретар в Генералното консулство на Република България в [населено място], Република Турция по Заявление № I. от 04.04.2025 г.

С постановеното на 12.01.2026 г. Решение № 1337 съдът не се е произнесъл по направено искане за присъждане на разноски, заявено и в депозираната жалба.

В проведените съдебни заседания на 18.11.2025 г. и 02.12.2025 г. ответникът – консулското длъжностно лице – Втори секретар в Генералното консулство на Република България в [населено място], Република Турция не се е явил. Не е участвал и негов представител.

В съпроводителното писмо вх. № 22588/12.09.2025 г., с което административният орган е изпратил приложените към административната преписка документи не е изразено становище по искането заявено в жалбата за присъждане на разноски.

Разпоредбата на чл. 78, ал. 5 от ГПК предвижда възможност на всяка страна до приключване на устните състезания пред съответната инстанция да направи мотивирано възражение за прекомерност на заплатено от насрещната страна възнаграждение за адвокат, ако го счита, че не е съобразено с правната и фактическа сложност на делото. Такова искане не е направено до постановяване на съдебното решение. Решението е връчено на процесуалния представител на ответника на 16.01.2026 г. (л. 99) и не е обжалвано, по предвидения ред в Глава дванадесета на АПК.

Според задължителното тълкуване с решението на СЕС от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 г., въвеждането на минимален праг на разноските за адвокатско възнаграждение се възприема като ограничаващо конкуренцията и в този смисъл, преценката за съответствие между положения труд и оказаната специализирана юридическа помощ и размера на възнаграждението следва да се извърши в съответствие с предмета на спора, интереса, вида и количеството на свършената работа като се отчете и фактическата и правна сложност на делото. Доколкото в настоящия казус не може да се говори за конкуренция между договорено адвокатско възнаграждение и разноски, които следва да се възложат в тежест на ответната страна, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, липсата на ограничаващ конкуренцията резултат не предпоставя задължително определяне на възнаграждение под предвидения минимален размер в Наредбата за заплащане на адвокатската работа. Легитимната цел, която се обезпечава посредством справедливото заплащане на положения адвокатски труд е осигуряване на качествени юридически услуги.

Мотивиран от изложеното, настоящият съдебен състав счита, че в тежест на ответната страна, съгласно чл. 176а, ал. 3 вр. чл. 143, ал. 1 от АПК следва да се възложи заплащането на направените по делото разноски от жалбоподателката З. Х. И., гражданин на С. арабска република с общ размер 618,66 (шестстотин и осемнадесет евро и шестдесет и шест евроцента) с левова равностойност 1 210,00 (хиляда двеста и десет) лева, от които държавна такса в размер на 5,11 (пет евро и единадесет евроцента) евро с левова равностойност 10,00 (десет) лева и адвокатско възнаграждение в размер на 613,55 (шестстотин и тринадесет евро и петдесет и пет евроцента) с левова равностойност 1 200,00 (хиляда и двеста) лева, за които по делото са представени доказателства (л. 3 и л. 81 - л. 86) и са включени в списъка по чл. 80 от ГПК (л. 91).

Предвид изложеното и на основание чл. 176а, ал. 3 вр. чл. 143, ал. 1 от АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ДОПЪЛВА Решение № 1337 от 12.01.2026 г. по административно дело № 10055/2025 г. по описа на Административен съд – София – град, Първо отделение, 26 състав, в частта за разноските, като ПОСТАНОВЯВА :

ОСЪЖДА Министерство на външните работи да заплати на З. Х. И., [дата на раждане] в [населено място], гражданин на С. арабска република, чрез пълномощника ѝ адв. Т. Т. Л., вписан в Софийска адвокатска колегия с личен адвокатски № [ЕГН], БУЛСТАТ[ЕИК] направените по

делото разноси с общ размер 618,66 (шестстотин и осемнадесет евро и шестдесет и шест евроцента) с ледова равностойност 1 210,00 (хиляда двеста и десет) лева, от които държавна такса в размер на 5,11 (пет евро и единадесет евроцента) евро с ледова равностойност 10,00 (десет) лева и адвокатско възнаграждение в размер на 613,55 (шестстотин и тринадесет евро и петдесет и пет евроцента) с ледова равностойност 1 200,00 (хиляда и двеста) лева.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: